

NO S'HI VAL FER TRAMPA

No s'hi val que el Papa es consideri pobre perquè res és seu, si frueix de les comoditats del Vaticà. No s'hi val dir-se servidor dels servidors si és rei d'un estat, si té ambaixadors, legats, fa bisbes i cardenals i mana milions de consciències.

No s'hi val que jo em consideri pobre perquè n'hi ha tants i tants que tenen més jo. No puc donar lliçons de pobresa mentre tingui plat a taula tres cops al dia. No puc declarar-me servidor si no tinc ningú a qui manar..

No són les paraules que fan la realitat, sinó la forma de viure, la forma de ser en el cor, en els desitjos... i en els fets. Jesús ens ha estat desfigurant, l'han fet Jesucrist, l'han presentat el Crist, l'home Déu, no la persona plenament humana.

Perquè Jesús de Natzaret fa por, és massa nítid, la seva cara massa clara, la seva conducta massa conseqüent amb el què creu, amb el què diu. No es pot fer trampa perquè no té llei, sinó només amor.

Aparentment a Déu és fàcil fer-li trampa, al Crist se li pot fer dir el que es vulgui, perquè no té el vigor de la persona de Jesús trepitjant la terra, vivint en la terra, persona humana entre persones humanes,

Des del cel es pot ser generós, perdonar, compartir. Però pels que vivim en la terra tot és diferent i cal molta generositat per compartir, per privar-se un plat perquè un altre pugui fer almenys un àpat .

Si l'Església prediqués Jesús de Natzaret, la persona humana del Natzarè, tot seria diferent, seria l'església dels pobres. Però Jesús no va fundar l'Església de Roma, no va predicar cap religió. Va ensenyar a viure agermanats.

P. G.